

ಬೇಡ. ನಿವೇಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾತು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೇ ಒಳತಾಯಿತು..'

ಮಾವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪ್ರದೀಪ ಅಸಹಾಯಕನಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ನಿವೇದಿತಾ, 'ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಏನು ಮಾತನಾಡಿದೀರಾ ನೀವುಗಳು? ನಿಧಿ ಅತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಅವಿಗೆ... ಕೊಡಿ ಇಲ್ಲಿ...' ಮಗು ಅಳುವ ಸದ್ದು ಆಲಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದಳು. ಪ್ರದೀಪ ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ನಿವೇದಿತಾ ಒಳಗೆ ನುಸುಳಿ, 'ಏನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಿ. ಏನು ಸಸ್ಪೆನ್ಸ್ ನಿಮ್ಮ?' ಎಂದು ನಗುತ್ತ ಹೆತ್ತವರ ಮುಖವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಳು. ಕೇಶವರಾಗಲೀ, ವೀಣಾರಾಗಲೀ ಮಗಳ ಮುಖವನ್ನು ಪರಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನಿರುಳಿಸಿದರು. ಮಗಳ ನಿರ್ಮಲ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರದೀಪ ಸೂಚಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಲವಲೇಶ ಭಾಯಿಯೂ ಕೇಶವರಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮಗಳ ಅಳುವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ತಳಮೆಳುವ ತಾಯಿಯಾಗಷ್ಟೇ ಕಂಡಳು. ಅಳಿಯನ ಆರೋಪವನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿತು.

ಕೇಶವರು ಮಗಳ ಅಮಾಯಕ ಮುಖ ನೋಡಿ, 'ಇಂಥಾ ಮುಗ್ಧ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂಥ ಆರೋಪ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ' ಎಂದು ವ್ಯಥೆ ಪಟ್ಟು, ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಅಳಿಯನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದರು. ಆ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವನು ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಂತೆ ಪ್ರದೀಪ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದ.

ವೀಣಾ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಿದರು, 'ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ನಿಧಿಗೆ ಹಾಲು ಕೊಡು. ನೋಡು ಹೇಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅತ್ತಿದೆ...' ಎಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಮಗಳಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು. ನಿವೇದಿತಾ ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ ಪ್ರದೀಪ ಅತ್ತೆಗೆ ಪತ್ತಿಯ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಿದ. ಅವನ ಆತಂಕ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಂತೆ ವೀಣಾ ಮಗಳ ಹಿಂದೆ ನಡೆದರು, 'ನಡೀ... ನಾನೂ ನಿನ್ನೊತೆ ಬರ್ತೀನಿ...' ತಾಯಿ ಮಗಳು ಹೊರಟು ಹೋದ ಬಳಿಕ ಕೇಶವರು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಹೊರಬಂದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಲೆಸೆದ ಜೇನುಗೂಡಾಗಿತ್ತು. 'ಮಗಳ ಸಂಸಾರ ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿದೆ...' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿಂತೆ, ನಿರಾಂತಂಕದಿಂದಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಪ್ರದೀಪ ಹೊರಿಸಿದ ಆರೋಪ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಪ್ರದೀಪನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇ ಹುಳುಕಿದೆ. ಏನೋ ಯೋಜನೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆ' ಎನಿಸಿದಾಗ ಅವರ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕೆಂದಿತು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗಲೇ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ವ್ಯಯವಾಗಿ ನಮ್ಮದಿಯಷ್ಟೇ ತಮ್ಮ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕೆಂದುಕೊಂಡು ನಿವೇದಿತಾಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ಅದ್ಧೂರಿಯಾಗಿಯೇ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದರು. ಆಗೇನೂ ಬಾಯಿ ಬಿಡದ ಪ್ರದೀಪ ಈಗ ತನ್ನ ಅಸಲಿ ಮುಖವಾಡ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಮಗಳನ್ನು

ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಪಡೆಯುವ ಹುನ್ನಾರವೇ? ಏನಿದೆ ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ?

ಅಂಥ ಯೋಚನೆ ಬಂದದ್ದೇ ತಡ ಎದ್ದು ಪತ್ತಿಯನ್ನರಸಿಕೊಂಡು ಮಗಳ ಕೋಣೆಗೆ ಬಂದರು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದ್ದ ನಿವೇದಿತಾ ಮಗುವಿಗೆ ಎದೆಹಾಲು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ವೀಣಾ ಮಂಚದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಮಗಳಿಗೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಹರಟುತ್ತ ಪ್ರದೀಪ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯ ಕುರುಹನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲೋಪದೋಷವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕೇಶವರು ಬಂದು ಒಳಹೋಗದೆ, ಅಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕಣ್ಣಿನೆಯಿಂದ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದು, 'ಏನೋ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿ ಕಾಣ್ತಾ ಇಲ್ಲಾ ಕಣೀ... ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ನಿವೇದಿ ನಮ್ಮನೇಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಹೊರಗೆಡವಿದರು.

'ಅವನು ಹೇಳಿದ ಅಂತ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೆ ಅವಳ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ಏನು' ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೋ ಅಥವಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಯೋ? ಆ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅವಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಗೆ?'

ಪತ್ತಿಯ ಮಾತಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾದ ಕೇಶವರು ದಿಕ್ಕುತೋಚದವರಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು.

ನಂತರ ಸಾವರಿಸಿ, 'ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಂದ ಬಳಿಕವೂ ಇಲ್ಲೇ ಹೇಗೆ ಬಿಡುವುದು? ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ... ನಾಳೆ ಅವನು ಏನಾದರೂ ನಿವೇಗಿ ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿದರೇನು ಗತಿ? ಮನುಷ್ಯ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಸಭ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವಷ್ಟು ಒಳಗಿನದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆಯೇ?'

ವೀಣಾರಿಗೆ ಅಂಥ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಹೌದೂರೀ... ನನಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಮನಸ್ಸು ಸರಿ ಇಲ್ಲದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡೋದು ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮರೋಳು ಅವ್ಯೂಬ್ಬು. ಅವು ಜೀವನ ನಮ್ಮೆ ಮುಖ್ಯ. ಅವುಗಳ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳೋಣ ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವಳ ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಏನೂ ಅರಿಯದಂತಿದೆ. ಇಂಥ ಹೀನ ಅಪವಾದ ಹೇಗೆ ಹೊರಸುತ್ತಾನೋ ಅವನು? ಗೊತ್ತಾದ್ರೆ ನಿವಿ ಎಷ್ಟು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೋ... ಎಷ್ಟು ಆಘಾತವಾಗುತ್ತೋ... ಅವಳಿಗೆ ಅದರ ಸುಳಿವು ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ. ಇವ್ನೇ ಏನೋ ಸಂಚು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಇವುಗಳೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಆ ಘೋರ ನನಗಂತೂ ಸಹಿಸಲು ಆಗಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಅವುಗಳ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಮುಂದಿನದ್ದು ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ' ಎಂದರು. ಅವರಿಗೂ ಸದ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಉತ್ತಮ ಮತ್ತು ಸಮಯೋಚಿತ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

'ನೀನು, ನಿಧಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದಾದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಹೊರಡಿಸು... ನಾನು ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬರ್ತೀನಿ...' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಳಿಯನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವನು ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಸು ಮುದುರಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಅವನು ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಅವನು ಕುಳಿತ ಭಂಗಿಯಲ್ಲೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಕೇಶವರು ಅವನೆದುರು ಬಂದು, 'ಪ್ರದೀಪ ನಾವು ಮಗಳನ್ನು, ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ನಮ್ಮೊತೆ ಇರಲಿ ಅವು...' ಎಂದರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದವರಂತೆ.

'ನಿವೇದಿತಾಳನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ... ಆದ್ರೆ...' ಎಂದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನು ನಂತರ ದೃಢವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲೆಂದ, 'ನಿಧೀನ ನಾನೆಲ್ಲಿಗೂ ಕಳಿಸಲ್ಲ...' ಅವನ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವಿಗೆ ಕೇಶವರು ಬೆಚ್ಚಿದರು.

'ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾ ನೀನು? ತಾಯಿ ಮಗೂನ್ನ ದೂರ ಮಾಡೋದಾ? ತಲೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ತಾನೇ ನಿನ್ನ? ಹಾಲು ಕುಡಿಯೋ ಮಗು ಅದು... ಹೀಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾ ನೀನು?' ಕೇಶವರು ಕನಲಿದರು.

'ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಘಟನೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವು ಹತ್ತ ಮಗೂನ್ನ ಒಟಿಯಾಗಿ ಬಿಡೋದು ಅಪಾಯವೇ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ' ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕೇಶವರು ತಲೆ ಕೊಡುವತ್ತಾ, 'ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಹೇಳಿದ್ದಾ ನೀನು... ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಂಚೆ ನಿಧಿ ನಮ್ಮೊತೆ ಕೋಣೆಲಿಡ್ತಾ... ಆ ಮಗು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಅಳುವಾಗ ನಿವಿ ಬಂದು ಮಗುವಿನ ಅಳುವಿನ ಕೇಳಿ ಹಸಿವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲಾ? ಅವು ತಾಯಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಬೇರೆ ನಿರರ್ಶನ ಬೇಕೇ? ಅವು ನೀನು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕಟುಕಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಬಂದು ಕರೆದೊಯ್ದು ಎದೆ ಹಾಲು ಕೊಡಿದ್ದಾ? ನಂಬುವಂಥ ಮಾತೇ ಅಲ್ಲ ಇದು... ಪ್ರದೀಪ... ನಿನ್ನೇ ಏನೋ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಭಾವನೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಕಿತ್ತು ಹಾಕು. ಈಗ ನಾನು ಇಲ್ಲನ್ನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ...'

'ಆದ್ರೆ ನಿಧಿ...' ಎಂದು ಏನೋ ಅಳುಕಿನಿಂದ ಹೇಳಹೊರಟ ಅಳಿಯನನ್ನು ತಡೆದರು, 'ನಿನಗೆ ಸಂಶಯ ಬೇಡ. ನಾನು ಅಥವಾ ನಿವಿ ತಾಯಿ... ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ಅವು ಜೊತೆನೇ ಇದ್ದು ನೋಡೋತೀವಿ. ಸರೀನಾ? ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ ತಾನೇ... ಅಥವಾ ನಾವೂ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಗೆ ಕೊಲೆಗಾರರ ಧರ ಕಾಣ್ತಿದೀವಾ ಹೇಳಿಬಿಡು' ಕೇಶವರು ಅಸಮಾಧಾನದ ಸ್ವರದಲ್ಲೆಂದಾಗ ಪ್ರದೀಪ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡದಾದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು, 'ಪ್ರದೀಪ... ನಾನು ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಹೊರಡಬೇಕಂತೆ... ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲಂತೆ... ನಿಮ್ಮತ್ತ ಹೇಳಿದಂತಲ್ಲಾ... ಹೋಗಿ ಬರಲಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಪ್ರದೀಪ ಮೌನದಿಂದ ಗೋಣಾಡಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ಅವಳು ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಜೋಡಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಕೇಶವರು ಪ್ರದೀಪನಿಗೆ, 'ಈ ವಿಷ್ಯ ಅವಳೆದುರು ನಾವು ಹೇಳಲ್ಲ. ನೀನು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೇನಿದೆ ನನ್ನ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮದ್ಯ ಸರಳವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ನಿನ್ನ ವರೋಪಚಾರಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ... ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಈ ರೀತಿ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಏನಾದರೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಸಂಚಿದ್ರೆ ಅದನ್ನು ನೆರವಾಗಿ ಹೇಳು.